

Deuteronomium 6,20-25
Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá ...

introit: Deuteronomy 5:6 "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

1. čtení: Mt 5,17-20 + 38-48

Kázání: Dt 6,20-25 Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá: "Co to jsou ta svědectví, nařízení a práva, která vám přikázal Hospodin, náš Bůh?", odvětiš svému synu: ....

Bratři a sestry,

Co to tu děláme? Zase neděle ráno, zase je nás pět a půl. Komu z Vás se fakt chtělo vstávat? Mě ne. Fakt se nechtělo. Ale vstal jsem. A přišel sem mezi Vás.

A tak jsme tu..ale co to tu děláme?

Nevím, jak vy, ale já když čtu ty příběhy v bibli, dost často těm lidem závidím. Protože oni tam zažívají ty veliké věci. Jsou vyvedeni z Egypta z otroctví, spatřují na vlastní oči veliké Boží činy, Vítězně vybojují předem prohrané bitvy, dostávají vodu na poušti a Boží chléb jim padá z nebe. A Pak v tom Novém zákoně potkávají Ježíše. A zažívají ty veliké Boží věci zase s ním. To se to pak věří. To se to pak chválí Pána Boha a žalmy se skládají tak nějak samy. Všechno to dává smysl. A jak jsem četl z Bible, co že to má říci ten táta svému klukovi, až se ho zeptá, proč žijeme, děláme věci a věříme jinak než ostatní. To se ten táta má. Že totiž má co odpovědět. Protože to zažil. A to se to pak svědčí, to se to pak předává víra. To pak ten synek už ví. A stejně ti Ježíšovi učedníci. To se jim to evangelizovalo a misionářilo, když mohli svědčit o tom, co doopravdy zažili, čeho se dotýkali, co na vlastní uši slyšeli a oči viděli. A pak se ani nedivím těm, co jim uvěřili. Takové autentické svědectví, tomu bych taky uvěřil. To má totiž sílu. Ne jako to naše.

Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá: "Co to jsou ta svědectví, nařízení a práva, která vám přikázal Hospodin, náš Bůh?", odvětiš svému synu: ....

No, byli jsme v egyptě jako otroci a Pán Bůh nás odtamtud vyvedl.

A syn Ti řekne: Ale tati, tys v Egyptě nikdy nebyl. To já jo. Je to tam moc hezký, moc krásně se tam potápí, v hotelu se k tobě všichni chovají jako bys byl prezident. Tak co to tu meleš, táto?

No, takhle by ten rozhovor asi vypadal v podání nás.

Jenže už ten náš táta se synem v tom čtení z Bible, oba jsou to ti, kteří už Egypt právě NEZAŽILI. A to, že se syn ptá, znamená, že už to právě není ten krásný bájný věk, kdy se žije společně z toho velikého příběhu, který jsme všichni prožili. Ne ne. Ten syn se ptá právě proto, že u nás doma děláme něco, co ostatní nedělají. Co není normální. Tak proč to děláme? Proč věříme Pánu Bohu, když ostatní ne, proč ho furt hledáme, když ostatní na něj kašlou? Proč se furt trápíme pravdou, nadějí, láskou, tím, jak by věci měly být a nejsou, tím jak se věci mají a neměly by se tak mít? Když ostatní tohle neřeší? Proč se mám snažit být lepší, než se mi chce? Nejednat se zlým, jako on se mnou, zkoušet přemáhat zlo dobrem, zkoušet milovat ty, kteří mi jsou u kradení nebo mě jenom rozčilují? Proč mám hledat nějakou Boží dokonalost? A nebo úplně obyčejně: Proč mám v neděli ráno vstávat a jít do kostela, když mě to tam nebaví? A můžeme to tu udělat sebezábavnější, nakonec to stejně přestane bavit. Abychom se neubavili k smrti. I když lepší to asi být může. Ale proč, tati? Mami?

Protože mě Bůh zachránil.

Co je nebo v lepším případě byl ten tvůj egypt? Co tě zotročuje nebo by chtělo?

Co pro Tebe Bůh udělal? Na to musíš odpovědět Ty. To za Tebe farář neudělá. A že nemáš odpověď připravenou? To je dobře. Ale stále ji svým životem tvoříš.

Jaký příběh budeš vyprávět svému synovi, až se Tě zeptá? Žádný? Tak je možná na čase vypadnout ven a zkusit si to..jako mladí Amiši (musí opustit komunitu, pokud do ní chtějí patřit jako dospělí).

Jako mladší syn z toho nejznámějšího podobenství..radši tohle než ten zapšklý starší syn, co nic jiného nepoznal ale nepoznal ani tu lásku. Ale naplno a skutečně.

Tak proto jsme tady. Proto Ti Bože společně děkujeme. A hledáme Tě. I když ty ses neztratil, to my se ztrácíme.

Upřímně, možná i proto, že jsme ti nejhorší a prostě potřebujeme být zachráněni. Možná, že ostatní ne. My jo.

Není to vše..a třeba jen zíráš, jak krásné a Boží je to Boží stvoření a kolik jsi toho dostal. Tak o tom svědčí.

Amen.